

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пізняка Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 49, частини третьої статті 50 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII, частини третьої статті 35 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII

м. К и ї в
17 серпня 2020 року
№ 169-3(I)/2020

Справа № 3-139/2020(325/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пізняка Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 49, частини третьої статті 50 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами, частини третьої статті 35 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50).

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Пізняк В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8 Конституції України (конституційність) положення пункту 3 частини першої статті 49, частини третьої статті 50 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697), частини третьої статті 35 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон № 1798).

Відповідно до Закону № 1697 на прокурора може бути накладено, зокрема, таке дисциплінарне стягнення, як звільнення з посади в органах прокуратури (пункт 3 частини першої статті 49); подання адміністративного позову до суду на рішення Вищої ради правосуддя про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора не зупиняє дію такого рішення, але суд у порядку забезпечення адміністративного позову може відповідною ухвалою зупинити дію рішення Вищої ради правосуддя про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді (частина третя статті 50).

Частиною третьою статті 35 Закону № 1798 передбачено, що оскарження рішення Вищої ради правосуддя не зупиняє його виконання, якщо інше не визначено законом.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів від 12 грудня 2018 року № 559 дп-18, залишеного без змін рішенням Вищої ради правосуддя від 12 березня 2019 року № 725/0/15-19, наказом прокуратури Дніпропетровської області від 15 квітня 2019 року № 454к до прокурора

Криворізької місцевої прокуратури № 3 Дніпропетровської області Пізняка В.І. застосоване дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення з посади в органах прокуратури.

Дніпропетровський окружний адміністративний суд рішенням від 11 червня 2019 року, залишеним без змін постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 15 жовтня 2019 року, відмовив у задоволенні позову Пізняка В.І. до прокуратури Дніпропетровської області про визнання протиправним та скасування наказу від 15 квітня 2019 року № 454к, визнання протиправними дій, поновлення на посаді та виплату заробітної плати за час вимушеного прогулу.

Верховний Суд постановою від 16 квітня 2020 року рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 11 червня 2019 року та постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 15 жовтня 2019 року залишив без змін.

На думку автора клопотання, застосування в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду від 16 квітня 2020 року – оспорюваних положень Закону № 1697 та Закону № 1798 „спричинило юридичну невизначеність“, що призвело до порушення його права, передбаченого частиною шостою статті 43 Конституції України, якою громадянам гарантовано захист від незаконного звільнення.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі зазначається обґрунтування

тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) (пункт 6 частини другої).

Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Пізняка В.І. щодо невідповідності Конституції України положень пункту 3 частини першої статті 49, частини третьої статті 50 Закону № 1697, частини третьої статті 35 Закону № 1798 зводиться до висловлення незгоди з остаточним судовим рішенням у його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 1697 та Закону № 1798.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пізняка Віктора Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 49, частини третьої статті 50 Закону України

„Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами, частини третьої статті 35 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

